

พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. 2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543

เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. 2543"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการอัยการ" หมายความว่า ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

"ก.อ." หมายความว่า คณะกรรมการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

มาตรา 4 นอกจากตำแหน่งข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้อัยการอาวุโสมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

มาตรา 5 ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินเดือนเท่ากับเงินเดือนเดิมที่ได้รับอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เว้นแต่ผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนขั้นสูงสุดของขั้นอยู่ก่อนแล้ว จึงให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนเดิมหนึ่งขั้น และในปีงบประมาณต่อ ๆ ไป ให้ปรับอัตราเงินเดือนของแต่ละตำแหน่งทุกปีละหนึ่งขั้น โดยไม่มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี

เงินเดือนเดิมตามวรรคหนึ่ง ให้หมายถึงเงินเดือนที่จะได้รับภายหลังการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณถัดจากปีที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินประจำตำแหน่ง เท่ากับเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับอยู่เดิมก่อนการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เว้นแต่ในการปรับอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้อัยการอาวุโสได้รับเงินเดือนในขั้นที่สูงขึ้น ก็ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับอัยการขั้นที่สูงขึ้นนั้น

มาตรา 6 ข้าราชการอัยการซึ่งจะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ดำรงตำแหน่ง

ข้าราชการอัยการผู้ใดไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีก่อนสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

มาตรา 7 การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุด ให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

มาตรา 8 ให้เจ้ากระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ดำเนินการให้ข้าราชการอัยการซึ่งไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามมาตรา 6 วรรคสอง และข้าราชการอัยการซึ่ง ก.อ. ไม่ให้ความเห็นชอบตามมาตรา 7 พ้นจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

มาตรา 9 เมื่อได้มีการแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสแล้ว จะย้ายข้าราชการอัยการผู้นั้นไปปฏิบัติราชการที่ใดโดยไม่ได้รับความยินยอมไม่ได้ เว้นแต่เป็นการโยกย้ายตามวาระหรือเป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย หรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

มาตรา 10 ให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสที่มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด
อัยการอาวุโสซึ่งผ่านการประเมินสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ส่วนอัยการอาวุโสที่ไม่ผ่านการประเมิน ให้ดำเนินการให้ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

มาตรา 11 การแต่งตั้งข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ไปดำรงตำแหน่งตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 จะกระทำมิได้

มาตรา 12 การแต่งตั้งอัยการอาวุโสให้รักษาราชการแทนหรือรักษาราชการ ในตำแหน่งอื่น หรือการมอบอำนาจให้อัยการอาวุโสปฏิบัติราชการแทน หรือการส่งโอนอัยการอาวุโสไปเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ หรือข้าราชการฝ่ายอื่น จะกระทำมิได้

มาตรา 13 อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.

มาตรา 14 ข้าราชการอัยการซึ่งพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2541 หรือในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2542 หากประสงค์จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้แสดงความจำนงต่อนายกรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าวต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.อ.แล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 ให้ผู้นั้นมีสภาพเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป และในการออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญ ให้ังครับบำนาญตั้งแต่วันที่ได้รับ

แต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส รวมทั้งให้คืนเงินสะสม เงินสมทบเงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวที่ได้รับไปแก่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จให้คืนเงินบำเหน็จ เงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ที่ได้รับจากเงินดังกล่าวแก่ทางราชการและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ให้ผู้นั้นอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ต่อไป และในการออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญให้งดรับบำนาญตั้งแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จ ให้คืนเงินบำเหน็จแก่ทางราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส

อัยการอาวุโสตามมาตรา นี้ ให้มีสิทธิได้นับเวลาราชการก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา 15 ให้นายกรัฐมนตรียกเลิกการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งเป็นหน่วยราชการที่มีภารกิจ และต้องปฏิบัติราชการ ร่วมกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวก กำลังประสบปัญหาภาวะขาดแคลน อัตรากำลังข้าราชการอัยการอย่างยิ่ง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อราชการในกระบวนการยุติธรรมโดยรวม และของสำนักงาน อัยการสูงสุดสมควรกำหนดให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโส ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ใน ปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่แต่งตั้งเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาคาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการดังกล่าว จึง จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[รก.2543/11ก/1/25 กุมภาพันธ์ 2543]